

eul_wid: nvq-ab

Δημήτριος ὁ Περὶ Ἑρμηνείας · Demetrius On Style

Epistolary Forms

Ἐπιστολικά Σχήματα

Period: Ῥωμαϊκή Roman

Dialect: Ἀττική Attic

Domain: Ῥητορική Oratory

Format: Λόγος Oration

Δημητρίου [Φαληρέως] τύποι ἐπιστολικοί. Τῶν ἐπιστολικῶν τύπων, ὧς Ἡρακλείδης, ἐχόντων τὴν θεωρίαν τοῦ συνεστάναι μὲν ἀπὸ πλειόνων εἰδῶν, ἀναβάλλεσθαι δὲ ἐκ τῶν ἀεὶ πρὸς τὸ παρὸν ἀρμοζόντων, καὶ καθηκόντων μὲν ὡς τεχνικώτατα γράφεσθαι, γραφομένων δ' ὡς ἔτυχεν ὑπὸ τῶν τὰς τοιαύτας τοῖς ἐπὶ πραγμάτων ταττομένοις ὑπουργίας ἀναδεχομένων, θεωρῶν σε φιλοτίμως ἔχοντα πρὸς φιλομάθειαν ἐπραγματευσάμην διὰ τινων συστήσειν ἰδεῶν καὶ πόσας καὶ ἅς ἔχουσι διαφοράς, καὶ καθάπερ δεῖγμα τῆς ἐκάστου γένους τάξεως ὑποδέδειχα προσεκθέμενος μερικῶς τὸν περὶ ἐκάστου λόγον, ἅμα μὲν ὑπολαμβάνων καὶ σοὶ τοῦτο κεχαρισμένον ὑπάρχειν, εἴ τι τῶν ἄλλων περισσότερον εἰδήσεις τὸ λαμπρὸν τοῦ βίου τιθέμενος οὐκ ἐν τοῖς βρώμασιν, ἀλλ' ἐν ταῖς ἐπιστήμας, ἅμα δὲ καμὲ νομίζων τοῦ προσήκοντος ἐπαίνου μεθέξειν.

^P οὐ μὴν γένος τι τοιοῦτον καὶ παρὰ τὴν ἡλικίαν ἐφευρίσκων μέθοδον προϋθυμήθην καὶ ταῦτα τῆς περιστάσεως τὸν εὐφυέστατον δυναμένης ἐμποδίζειν. οὐ γὰρ οὕτως ἀποδοχῆς τεύχεται πρεσβύτερος ἀνὴρ πλεῖστον καταναλώσας χρόνον πρὸς μάθησιν, ὡς ὁ τὴν ἐπισφαλῇ καὶ παρακίνδυνον ἡλικίαν πρὸς τὰ κάλλιστα τῶν μαθημάτων καταχρησάμενος; ἴσως μὲν γὰρ αὐτοῖς ὁ χρόνος διαρκῶν εὐχερὲς καθηγητῆς γίνεται τούτων ἐχόντων ποικίλην πειθῶ, ὁ δ' αὖ τῆς νεότητος συνίσταται καιρὸς πολλὰς ἔχων δυσχερείας. Γένη μὲν οὖν ἐστίν, οἷς ἐντετυχήκαμεν, ἐν καὶ εἴκοσι. τάχα δ' ἂν ἐνέγκοι πολλαπλάσια τούτων ὁ χρόνος. εὐφυῆς γὰρ εὐρετῆς καὶ τεχνῶν καὶ θεωρημάτων οὗτος. ἄλλος δὲ τῶν καθ' ἡμᾶς οὐδεὶς ἐπικαιρὸς εἰς ἐπιστολικὸν τρόπον ἀνήκων τύπος. ἐπονομάζεται δ' ἕκαστος αὐτῶν ἀφ' ἧς ἐστὶν ἰδέας οὕτως· φιλικός, συστατικός, μεμπτικός, ὀνειδιστικός, παραμυθητικός, ἐπιτιμητικός, νουθετητικός, ἀπειλητικός, ψεκτικός, ἐπαινετικός, συμβουλευτικός, ἀξιωματικός, ἐρωτηματικός, ἀποφαντικός, ἀλληγορικός, αἰτιολογικός, κατηγορικός, ἀπολογητικός, συγχαρητικός, εἰρωνικός, ἀπευχαριστικός. Ὁ μὲν οὖν φιλικός ἐστὶν ὁ δοκῶν ὑπὸ φίλου γράφεσθαι πρὸς φίλον. ^[30]

¹ γράφουσι δὲ οὐχ οἱ πάντως φίλοι. πολλάκις γὰρ ἐν ὑπάρχοις κείμενοι πρὸς ὑποδεεστέρους ὑπὸ τινων ἀξιοῦνται φιλικὰ γράψαι καὶ πρὸς ἄλλους ἴσους, στρατηγούς, ἐπιστρατήγους, διοικητάς. ἔστιν ὅτε καὶ προσγράφουσι τούτους ἀγνοοῦντες. οὐ γὰρ διὰ τὸ συγκεκριῖσθαι καὶ μίαν ἔχειν αἴρεσιν τοῦτο πράττουσιν, ἀλλ' οὐδένα νομίζοντες ἀντερεῖν αὐτοῖς φιλικὰ γράφουσιν, <ἀλλ'> ὑπομενεῖν καὶ ποιήσειν περὶ ὧν γράφουσιν. ὁ μέντοι τύπος καλεῖται τῆς ἐπιστολῆς

φιλικὸς ὡς πρὸς φίλον γραφόμενος. ἔστι δὲ τοιοῦτος· Εἰ καὶ πολὺ σου διάστημα τυγχάνω κεχωρισμένος, τῷ σώματι μόνον πάσχω τοῦτο. οὐδὲ γὰρ οὐδέποτε δυνατόν ἐπιλαθέσθαι με σοῦ οὐδὲ τῆς γεγονυίας ἡμῖν ἐκ παίδων ἀνεγκλήτου συνανατροφῆς. εἰδὼς δὲ ἑμαυτὸν τὰ πρὸς σὲ γνησίως διακείμενον καὶ πάνυ τὸ σοὶ συμφέρον ἀπροφασίστως ὑπηρετήσαντα τὴν αὐτὴν ὑπέιληφα καὶ σὲ περὶ ἐμοῦ γνώμην ἔχοντα κατὰ μηδὲν ἀντερεῖν πρὸς με. καλῶς οὖν ποιήσεις πυκνότερον ἐπισκοπῶν τοὺς ἐν οἴκῳ μή τις ἔχωσι χρεῖαν καὶ συμπαριστάμενος ἐν οἷς ἂν δέωνται καὶ γράφων ἡμῖν περὶ ὧν αἰρῇ. Ὁ δὲ συστατικὸς, ὃν ὑπὲρ ἄλλου πρὸς ἄλλον γράφομεν ἔπαινον συγκαταπλέκοντες ἅμα καὶ τοὺς πρότερον ἠγνοημένους λέγοντες ὡς ἐγνωσμένους. ^[20]

2 οὕτως· Τὸν δεῖνα τὸν παρακομίζοντά σοι τὴν ἐπιστολὴν καὶ ἡμῖν κεκριμένον καὶ δι' ἣν ἔχει πίστιν ἀγαπώμενον καλῶς ποιήσεις ἀποδοχῆς ἀξιώσας καὶ δι' ἐμὲ καὶ δι' αὐτόν, ἔτι δὲ καὶ διὰ σαυτόν. οὐ μεταμελήσει γὰρ ἐν οἷς θέλεις εἶτε λόγον ἀπόρρητον εἶτε πρᾶξιν εἰπεῖν. ἀλλὰ καὶ σὺ πρὸς ἐτέρους ἐπαινέσεις αὐτὸν αἰσθόμενος ἦν ἐν παντὶ δυνατός ἐστι χρεῖαν παρασχέσθαι. Μεμπτικὸς δὲ ἐστὶν ὁ μὴ νομίζεσθαι βαρεῖν προσδεχόμενος. ^[10]

3 οἶον· Εἰ μὴ παραδέδωκέ σοι μηδέπω ὁ καιρὸς ὧν εὖ πέπονθας ἐκτίσαι χάριτας, οὐδὲ αὐτὸ τοῦτο γε καλῶς ἔχειν ὑπέιληφα τὸ μὴ μνημονεύειν ὧν ἔπαθες, σὺ δὲ καὶ δυσχερεῖς καθ' ἡμῶν λόγους προστίθεις. σὲ μὲν οὖν μεμφόμεθα τρόπον ἔχοντα τοιοῦτον, αὐτοὺς δέ, ὅτι σὲ τοιοῦτον ὄντα ἠγνοοῦμεν. Ὀνειδιστικὸς δὲ ἐστὶν, ὅταν αὐτὸν ὑφ' αὐτῶν προευεργετημένον ἐφ' οἷς ἔπραξε μετ' ἐγκλημάτων ὀνειδίζωμεν. ^[5]

4 Ὅρκει σὲ τὸ γινῶθαι σαυτόν μαθόντα τότε ἐτέροις προσφέρεσθαι δυσκόλως. νῦν δ' ἀκμὴν ὑφ' ἡμῶν τρεφόμενος καὶ δι' ἡμᾶς ἔχων τὸ πνεῦμα μεῖζον φρονεῖς τοῦ δέοντος. ἡμεῖς δὲ τούτου αἵτιοι. σὲ γὰρ ἔδει μὴ τυχεῖν ἐλευθέρου σχήματος, καίπερ οὐδὲ νῦν ἐλεύθερος γέγονας σχῆμα κεκτημένος δουλοπρεπές. Παραμυθητικὸς δὲ ἐστὶν ὁ γραφόμενος τοῖς ἐπὶ λύπῃς καθεστηκόσι δυσχεροῦς τινος γεγονότος. ^[5]

5 ἔστι δὲ τοιοῦτος· Ἀκούσας τὰ δεινὰ τῆς ἀχαρίστου σου τύχης ἀπηντημένα καθ' ὑπερβολὴν ἤλγησα νομίσας οὐ σοὶ μᾶλλον ἢ ἐμοὶ συμβεβηκέναι τὸ γεγονός. ἐκείνην μὲν οὖν τὴν ἡμέραν ἅπαντα ἰδὼν τὰ πρὸς τὸν βίον ἐστῶτα συνεφώραζον, ἐννοηθεὶς δὲ ὅτι τὰ τοιαῦτα πᾶσιν ἐστὶν ὑποκείμενα τῆς φύσεως οὔτε χρόνον οὔτε ἡλικίαν ὑφισταμένης, καθ' ἣν δεῖ τι πάσχειν, ἀλλ' ἀδήλως μετὰ σκαιότητος οὐκ ἀξίως πολλάκις ἀπαντώσης, ἐπεὶ μὴ παρὼν τετύχηκα παρακαλεῖν σε, δι' ἐπιστολῆς ἔκρινά τοῦτο ποιῆσαι. φέρε γοῦν τὸ γεγονὸς ὡς δύνη κουφότατα καὶ καθὼς ἄλλω παρήνεσας, σαυτῷ παραίνεσον. ἐπίστασαι γὰρ ὅτι τὸ μέλλον χρόνῳ κουφιεῖν σε τοῦτο ὁ λόγος εὐμαρέστερον ποιήσει. Ἐπιτιμητικὸς δὲ ἐστὶν ὁ ἐφ' ἀμαρτήμασι προγεγονόσι μετ' ἐπιπλήξεως γραφόμενος. ^[15]

6 οὕτως· Τῶν ἀμαρτημάτων τὰ μὲν ἐκουσίως γίνεται, τὰ δὲ ἀκουσίως, καὶ τὰ μὲν μεγάλα κατέστηκε, τὰ δὲ μικρά, καὶ τὰ μὲν μόνοις βλαβερά τοῖς ἀμαρτάνουσι, τὰ δὲ ἐτέροις. σοὶ δὲ καθάπερ ἐπιτήδευμα συμβέβηκεν ὄντα· καὶ γὰρ οὐκ ἄκων μεγάλα καὶ πολλοῖς βλαβερά διαπέπραξαι. προσήκει μὲν οὖν σε μείζονος ἐπιτυχεῖν ἐπιπλήξεως, εἰ δὴ κατὰ τὸ παρὸν συντετύχηκε καὶ ἐπὶ ἐτέρων τῶν ἀδικηθέντων. ἀλλ' ἔτι γε δυνατόν ἐστιν ἰάσεως τυχεῖν <τὸ> γεγονὸς πλημμέλημα. πρὸς διόρθωσιν γὰρ ἀγαγὼν αὐτὸς αἷτιος γενήσῃ τοῦ μὴ γεγονέναι καθάπερ ἔμπροσθεν τοῦ γεγονέναι. Νουθετητικὸς δὲ ἐστὶν, ὃς καὶ διὰ τῆς ὀνομασίας ὁποῖός ἐστι δηλοῖ τὸ γὰρ νουθετεῖν ἐστὶ νοῦν ἐντιθέναι τῷ νουθετουμένῳ καὶ διδάσκειν τί πρακτέον καὶ μή. ^[10]

7 οὕτως· Κακῶς ἐποίησας οὕτω χρησάμενος ἀνδρὶ καλῶς ἀνεστραμμένῳ καὶ κατὰ λόγον βεβιωκότῳ καὶ τὸ ὅλον μηδὲν ἄτοπον εἰς σὲ πεποιηκότῳ. παραιτήσεως οὖν ἀξίωσον τὸ πρᾶγμα.

καὶ γὰρ σὺ πάλιν ὑπ' ἄλλου παθὼν ῥαδίως ἂν ἤνεγκας τόδε ἐπὶ σαυτὸν δικαίων. μὴ δόκει οὖν μήτε γονέων μήτε ἀγωγῆς τετυχηκέναι μήτε τὸ πᾶν ἔσχατον συγγενῇ τινα ἢ φίλον ἔχειν τὸν ἐπιτιμήσοντα τοῖς ἀμαρτήμασιν. Ἀπειλητικὸς δέ ἐστιν, ὅταν μετ' ἐπιτάσεως φόβον τισὶν ἐμποιῶμεν ἐπὶ πεπραγμένοις ἢ πραχθησομένοις. ^[10]

8 οὕτως· Εἰ μὲν ὑπολαμβάνεις μηδεμίαν ὑφέξειν δίκην ἐφ' οἷς διαπέπραξαι, πρᾶττε. εἴση δὲ ἀκριβῶς ὥς οὔτε ἀναπτησόμενος οὔτε καταδυσόμενος οὐδενὶ τρόπῳ χρόνον ἐπισπᾷ κενόν. ὁδὸν γὰρ οὐκ ἂν εὖροις δι' ἧς ἀποφύγοις ἅ σε δεῖ παθεῖν. Ψεκτικὸς δέ ἐστιν, ὅταν τρόπου κακίαν ἢ δυσχέρειαν πράξεως κατὰ τινος ἐξαγγέλλωμεν. ^[5]

9 οὕτως· Ὁ δεῖνα ὡς κέχρηται τοῖς ἐγκεχειρισμένοις ἀνελευθέρως καὶ τῆς προαιρέσεως ἀναξίως, καὶ ἐγὼ σιωπῶ, παρ' ἄλλων ἀκούσῃ· γράφειν γὰρ προσήκει περὶ ὧν ἂν μὴ τινες ἐπιστῶνται· περὶ δὲ τῶν ἅπασι φανερῶν καὶ ὑπ' αὐτῆς τῆς φήμης ἀναγγελλομένων περισσόν τι καὶ τὸ μηνύειν ἂν δι' αὐτῶν ἐλέγχεται σιωπωμένων. Ἐπαινετικὸς δέ ἐστιν, ὅταν ἐφ' οἷς [ἂν] ἔπραξέ τις ἢ προείλετο, παρακαλῶμεν ἀποδεχόμενοι τὸν τρόπον τοῦτον· Ἐγὼ καὶ πρότερον εἰ ἔγραψας γράμμασι μετειλήφειν τῆς σῆς φιλοκαλίας καὶ νῦν ἐφ' οἷς πέπραχας ἀποδέχομαί τε καὶ παρακαλῶ. ^[5]

10 συνοίσει γὰρ ἡμῖν ἀμφοτέροις. Συμβουλευτικὸς δέ ἐστιν, ὅταν τὴν ἰδίαν γνώμην προφερόμενοι προτρέπωμεν ἐπὶ τι ἢ ἀποτρέπωμεν ἀπὸ τινος.

11 οἶον οὕτως· Ἐξ ὧν εὐδοκίμησα διὰ τῶν ἀρχομένων κεφαλαιωδῶς ὑποδέδειχά σοι. γινώσκω μὲν οὖν ὅτι καὶ σὺ τῷ τρόπῳ δυνατὸς εἶ τὴν παρὰ τῶν ὑποτεταγμένων εὐνοίαν περιποιεῖσθαι τῶν ὑπηκόων, ἔτι δὲ φίλους πλείστους μὲν οὐ ποιεῖν, πρὸς ἅπαντας δὲ μετρίως ἔχειν καὶ φιλανθρώπως. τοιοῦτος γὰρ ὧν παρὰ τῶν ὄχλων τὴν εὐφημίαν καὶ τὴν ἀρχὴν ἀσάλευτον ἔξεις. Ὁ δὲ ἀξιωματικὸς ἐστὶν ἐν δεήσει κείμενος καὶ ταῖς λιταῖς καὶ ταῖς καλουμέναις λιτανείαις. ^[5]

12 κεῖται δὲ μετὰ παραιτήσεως ἐνίστε. οὕτως· Ἐπιτετίμηκα τῷ δεῖνι περὶ ὧν ἔφησεν αὐτὸν εἰς σὲ διαπεπρᾶχθαι καὶ πικρότερον ἢ προσῆκεν αὐτῷ διηρέχθην καὶ σχεδὸν ἥπερ σὺ ὑπὲρ σεαυτοῦ. ἐμοὶ οὖν τὴν ἀδικίαν ἀνάθες καὶ εἰς τὸ πάλιν. σὲ γὰρ οἶδα καὶ χρηστὸν καὶ τοῖς φίλοις χαριζόμενον. δάμασον τοίνυν καθ' Ὁμηρον θυμὸν μέγα ν, οὐδέ τί σε χρὴ νηλεὲς ἦτορ ἔχει ν. στρεπτοὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοῖ. Ἐρωτηματικὸς, ὅταν περὶ τινος πυνθανόμενοι παρακαλῶμεν ἡμῖν ἀντιφωνῆσαι. ^[10]

13 οἶον· Ἀκούω τὸν δεῖνα ἐπιδεδημηκέναι πρὸς σέ. διασάφησον οὖν μοι πότερον ἔτι πάρεστιν ἢ κεχώρισται. Ἀποφαντικὸς ἐστὶ τὸ πρὸς τὸν πυνθανόμενον ἀποφαίνεσθαι.

14 οἶον· Ἐγραψάς μοι πυνθανόμενος εἰ παρ' ἡμῖν ὁ δεῖνα. πάρεστιν οὖν ἔτι καὶ σὲ προσδεχόμενος ἐπιμενεῖν φησιν. Ἀλληγορικὸς, ὅταν πρὸς ὃν γράφομεν αὐτὸν βουλώμεθα μόνον εἰδέναι καὶ δι' ἑτέρου πράγματος <ἕτερον> σημαίνωμεν.

15 οἶον· Ἀκούω τὸν πρὸς σὲ ἀγωνισόμενον ἀθλητὴν γυμνὸν ἔξω τῶν πυλῶν ἐν σκοτεινῷ κατοικεῖν οἰκίματι. συνήδομαι οὖν, ἀκονεῖ γὰρ κρατήσεις. —οὐ γὰρ σεσήμαγκεν ὅτι ὑπέιληφεν αὐτοῦ τὸν ἀντίδικον ἀπολωλέναι; Καὶ ἕτερος ἀπειλῶν ἔγραψεν· οὐ βούλεσθε παύσασθαι, ἕως ἂν ἴδῃτε τοὺς τέττιγας ἐπὶ τῶν βώλων ἄδοντας; —δι' ἄλλου γὰρ πράγματος ἄλλο ἐσήμανεν. βούλεται γὰρ εἰπεῖν ὅτι οὐ βούλεσθε παύσασθαι, ἕως ἂν ἴδῃτε τὴν χώραν ὑμῶν κατεσκαμμένην; οὐ γὰρ ἂν ἄλλως οἱ τέττιγες ἐπὶ τῶν βώλων ἄδοιεν, ἀλλ' εἰ μήτε δένδρα μήτε τοίχους ἔχοιεν. Αἰτιολογικὸς ἐστὶν, ὅταν τὰς αἰτίας δι' ἃς οὐ γέγονεν ἢ γενήσεται ὀτιδηποτοῦν, σημαίνωμεν. ^[10]

16 οἶον· Ἐγραψάς μοι διὰ τάχους πρὸς σὲ ἐλθεῖν, κάμοι δὲ τοῦτο προέκειτο. πάντα δ' ἡμῖν τὰ πρὸς τὸν πλοῦν ἀντιπέπτωκεν. οὔτε γὰρ πλοῖόν ἐστιν εὐπορῆσαι πάντων εἰλκυσμένων πρὸς τὰς

λειτουργίας, κἄν εὕρωμεν τῶν ἀνέμων ἐναντιουμένων ἀπρακτεῖν ἀνάγκη. ἐν τῷ μεταξὺ δὲ καὶ εἰς κρίσιν ἐμπέπλεγμαι. ἐὰν οὖν ἅπαντα μεταπέση ταῦτα, ἐκδέχου με. Κατηγορικὸς δὲ ἐστὶν ὁ ἐν καταιτιάσει τινῶν κείμενος παρὰ τὸ δέον ἐνηργημένων. ^[5]

17 οἶον· Οὐχ ἡδέως μὲν ἔφερον ἀκούων τὰ κατ' ἐμοῦ λεγόμενα, ἦν γὰρ οὐ τῆς ἀξίας ἀγωγῆς, κακῶς δὲ καὶ σὺ τῷ κατ' ἐμοῦ λέγοντι σαυτὸν ἐνεχείρισας καίτοι εἰδὼς αὐτὸν καὶ διάβολον καὶ ψευδολόγον. τὸ καθόλου δὲ λυπεῖς φίλον ἔχων, ὃν ἦδεις ἀπάντων ἐχθρόν, οὐδὲ τοῦτο δοκιμάσας, ὅτι τὸν ἄλλων κατηγοροῦντα πρὸς σέ καὶ πρὸς ἄλλους εἰκὸς τοῦτο ποιεῖν κατὰ σοῦ. μέμφομαι οὖν ἐκείνῳ μὲν ὅτι ταῦτα πράττει, σοὶ δὲ ὅτι δοκῶν φρονεῖν οὐκ ἔχεις κρίσιν ὑπὲρ φίλων. Ἀπολογητικὸς δὲ ἐστὶν ὁ πρὸς τὰ κατηγορούμενα τοὺς ἐναντίους λόγους μετ' ἀποδείξεως εἰσφέρων. ^[10]

18 οἶον· Καλῶς ἐποίησεν ἡ τύχη μεγάλη μοι πρὸς τὴν ἀπόδειξιν περιποιήσασα. κατὰ γὰρ οὐς χρόνους φασὶ τοῦτο πεποικέναι με, καταπλεύσας ἤμην εἰς Ἀλεξάνδρειαν, ὥστε οὔτε συνέβη μοι ἰδεῖν οὔτε συντυχεῖν τὸν περὶ οὗ κατηγοροῦμαι. ἄλογον δὲ καὶ τὸ μηδεμιᾶς γενομένης μοι πρὸς σέ διαφορᾶς κατηγορεῖν σου τοῦ μηδὲν ἀδικοῦντος. ἀλλὰ φαίνονται οἱ διαβαλόντες αὐτοὶ πεπραχότες τι ἄτοπον καὶ ὑποψίαν ἔχοντες μή τί σοι περὶ αὐτῶν γράψω, προδιαβεβλήκασιν ἐμέ. σὺ δὲ εἰ μὲν κεναιῖς φάσεσι πεπίστευκας, εἰπέ· εἰ δὲ διαμένεις οἶον δεῖ πρὸς ἐμέ, παραγεννηθέντος μου μαθήσῃ πάντα. καὶ γὰρ εἰ μὲν κατ' ἄλλων πρὸς σέ πώποτε εἴρηκα, πιστὸν ἦν ὅτι καὶ κατὰ σοῦ πρὸς ἐτέρους. προσδέχου με οὖν καὶ πάντα πρὸς ἔλεγχον ἐλεύσεται, ἵνα σὺ μὲν γνῶς ὡς καλῶς με κέκρικας φίλον, ἐγὼ δὲ σοῦ πεῖραν ἔργῳ λάβω. σχεδὸν γὰρ οἱ διαβαλόντες ἡμᾶς μᾶλλον ἀλλήλοις προσάξουσιν καὶ ἑαυτοὺς ἀποπνίξουσιν. Συγχαρητικὸς δὲ ἐστὶν, ὅταν ἐπὶ μεγάλοις τισὶ καὶ παραδόξοις πράγμασι γεγονόσι περὶ τινα συνηδόμενοι γράφωμεν. ^[15]

19 οἶον· Οὐχ ὑπέλιφα περὶ σέ τὸν τοῦ πράγματος κύριον γεγονέναι τοσαύτην χαρὰν ἡλικὴν περὶ ἐμέ πυθόμενον τὰ συμβεβηκότα σοι ἀγαθὰ. πέποιθα δὲ βουλομένης τῆς τύχης καὶ ἔτι μείζονα γενήσεσθαι. τὸ γὰρ σὸν ἦθος οὐδὲ παρὰ θεοῖς ἀπαρασήμαντόν ἐστι, δι' ἣν ἔχεις πρὸς μὲν ἀνθρώπους ἀπάντησιν, πρὸς δὲ θεοὺς εὐσέβειαν. Εἰρωνικὸς δὲ ἐστὶν, ὅταν ἐναντίοις πράγμασιν ἐναντία λέγωμεν καὶ τοὺς κακοὺς καλοὺς καὶ ἀγαθοὺς λέγωμεν. ^[5]

20 οἶον· Ἀπέδειξας τὴν πρὸς ἡμᾶς εὖνοϊαν, ἦν ἐκ πάλαι εἶχες. οὐ γὰρ λέληθεν ἡ καλὴ κἀγαθὴ σου προαίρεσις, διότι τὸ κατὰ σαυτὸν μέρος ἀνήρηκας ἡμᾶς. ἐὰν δὲ τῶν ἴσων τυγχάνης, μὴ δυσφορήσης. πεπίσμεθα γάρ, ἐὰν οἱ θεοὶ θέλωσι, καιρὸν ἔξειν, οἶον αὐτὸς εὐρήσεις καθ' ἡμῶν οὐδέποτε. Ἀπευχαριστικὸς ἐστὶν τὸ μνημονεύειν ὀφείλειν χάριν. ^[5]

21 οἶον· Ἐφ' οἷς εὐεργέτησάς με διὰ λόγων, σπουδάσω ἔργῳ δεῖξαι τὴν ἐμαυτοῦ προαίρεσιν, ἣν ἔχω πρὸς σέ. ἔλαττον γὰρ τοῦ καθήκοντος ὑπέλιφα τὸ δι' ἐμοῦ σοι γινόμενον, οὐδὲ γὰρ τὸν βίον ὑπὲρ σοῦ προέμενος ἀξίαν ἀποδώσειν χάριν ὧν εὖ πέπονθα. τῶν κατ' ἐμέ δὲ ὅ τι βούλει, μὴ γράφε παρακαλῶν, ἀλλ' ἀπαιτῶν χάριν. ὀφείλω γάρ. ^[5]